

Готови да срещнем Исус

written by Tim Jennings, M.D. | January 4, 2008

Вчера разговарях с една дама, която се чудеше как Бог изобщо някога би могъл да сложи край на греха на тази планета.

Тя размишляваше върху факта, че на планетата има над шест милиарда души и много други се раждат всеки ден, като повечето от тях никога не са чували за Исус Христос. Тя описа колко заети са хората, като „плъхове бягащи в колело“, стават рано всеки ден, работа, занимания с децата, домашни задължения, вечер си лягат изтощени, само за да се повтори същото на следващия ден. Сподели, че повечето хора изглеждат твърде заети, за да мислят за вечните реалности. Как, чудеше се тя, Бог ще приготви хората да се срещнат с Него? След което попита това, което беше най-голямото ѝ безпокойство: В свят като нашият, какво ще определи кой ще отиде на небето и кой не?

Какво мислите? Как бихте отговорили? Докато размишлявах върху нейните въпроси, умът ми се обърна към Божието слово и си спомних думите на Исус в Евангелието от Матей 24 глава. Той каза, че преди Неговото идване времената ще са тежки, ще има войни и слухове за войни, глад, епидемии, лъжехристи, природни бедствия и опасни събития. Книгата Откровение добавя още щрихи към картината, като описва икономическия колапс и правителствени злоупотреби. Мислих за двата антагонистични принципа, воюващи на тази планета, двата принципа, които се борят за

надмощие във всяко сърце. Божият принцип на безкористна любов, любовта, която “не търси своето” (1 Кор 13), любовта, която дава всичко, дори живота си за другите (1Йоан 3:16), която е във война със сатанския принцип на егоизма – “оцеляване на най-силния” – принципът, който се стреми да възвиши азът, дори до степен да убие другите, за да защити себе си.

Като размислях над тези два принципа, осъзнах, че истинският характер на човека не се определя в лесни, а в трудни времена. Лесно е да се демонстрира “доброта и любов”, когато времето е добро, но истинското безкористно служене, истинската любов към другите се разкрива най-ясно, когато времето е трудно. Ще продължим ли да даваме за другите, когато дори живота ни е застрашен?

В Трета Книга на царете глава 17 четем историята на вдовицата от град Сарепта. Пророк Илия беше в конфликт с цар Ахав и дълго време не бе валил дъжд на земята. Потоците бяха пресъхнали, храната бе станала оскъдна – истинско време на изпитания. Когато Илия пристига в град Сарепта, той среща една вдовица и нейния син. Илия я моли за вода и парче хляб. Тя има брашно и зехтин за един последен хляб – какво да прави? Да ги запази за себе си и сина си или да направи хляб за Илия? Да даде, в хармония с Божия закон за любовта или да защити себе си и запази малкото, което има?

Тя избра да даде, като по този начин влезе в Божия кръг на любовта и получи от Бога постоянни доставки на брашно и зехтин, които снабдяваха нуждата ѝ по време на целият период на глад. Но тя получи повече от това. Когато единственият ѝ син се разболя и умря, пророк Илия, чрез Божията благодат, върна отново живота на момчето . Каква благословия, каква награда като обичаш и поставиш другите преди себе си!

Когато в бъдеще, проблемите разрушат нашия свят – домове ни са унищожени, нашите близки отнети, здравето ни страда, финансовите ни средства са изгубени, свободата ни е застрашена – когато нещата от тази земя, на които разчитаме за нашата сигурност, са премахнати, кой от двата антагонистични принципа ще управлява сърцата ни? Ще продължим ли да обичаме другите в нашата бедност, в загубата ни, в земната ни разруха или ще се стремим да издигнем себе си, да експлоатираме другите, за да защитим финансиите си, имота си и дори живота си? Кой от двата принципа – любовта или егоизмът – ще бъде управляващата сила в нашия живот?

Онези, които са готови да се срещнат с Исус, са онези, които нахранват гладните, обличат голите, посещават затворените и помагат на болните . Онези, които дават, дори когато не им остава нищо. Онези, които са като Исус, не се страхуват от това, което се случва с тях, и няма да се отдръпнат от обичането на другите, дори ако това означава отказ от собствения им живот (Матей 25: 34-45, Откр. 12:11).

И точно както вдовицата и нейният син, онези, които обичат другите, влизат в Божия кръг на любовта и дори да заспят в гробовете си, един ден отново ще бъдат възкресени! Всеки човек ще бъде изправен пред избор – избор да даде себе си, да защитава, повдига, помага и обича другите или вместо това да защитава, повдига и помага на себе си, за сметка на другите. Коя сила ще изберем?